

REACTIENOTA ZIENSWIJZEN
Ontwerp omgevingsvergunning
Voerplaats nabij Oosterend 39
te Oosterend

INLEIDING

Het gemeentebestuur van Terschelling heeft besloten om de ontwerp omgevingsvergunning voor de aanleg van een voerplaats nabij Oosterend 39 te Oosterend vrij te geven voor de wettelijke procedure. De ontwerp omgevingsvergunning is met ingang van 28 juli 2023 zes weken ter inzage gelegd voor het indienen van zienswijzen. Er zijn 2 zienswijzen ingediend en er is een reactie van de provincie ontvangen. Deze zienswijzen en de reactie zijn samengevat en van een gemeentelijk standpunt voorzien, waarbij is nagegaan óf en hóe de aanvraag omgevingsvergunning bijgesteld moet worden. Deze Reactienota is het eindresultaat. Met deze nota neemt het college een besluit over het verlenen van de omgevingsvergunning, waarbij het college eerst de gemeenteraad zal vragen om een definitieve verklaring van geen bedenking af te geven. De schriftelijke zienswijzen zijn in deze Reactienota vrijwel integraal overgenomen. De volledige inhoud van de zienswijzen met de daarbij aangeleverde foto's is op het gemeentehuis in te zien.

BEANTWOORDING ZIENSWIJZEN

Bij de beantwoording van de zienswijzen is allereerst de zienswijze weergegeven. Vervolgens volgt de gemeentelijke reactie op de zienswijzen en tenslotte is in een apart voorstel aangegeven in hoeverre de zienswijze aanleiding geeft tot een aanpassing.

Reclamanten 1

Zienswijze

De zienswijze is afkomstig van burgers van 10 woonlocaties in Oosterend. Zij zijn allen direct betrokken bij de gevolgen van de huidige situatie en de ontwerpbeschikking. Bij de zienswijze zijn enkele foto's gevoegd. Die zijn volledig in te zien op het gemeentekantoor.

Samenvatting

In een 'premature' zienswijze hebben reclamanten al aangegeven, dat de leefbaarheid sinds jaren in het geding is en dat zij vrezen, dat dit met de toekenning van de bouw van een dermate grote voerplaats op geen enkele wijze verbetert. In tegendeel. De gemeente heeft in de brief van 28 juli jl. alle punten voor een oplossingsgerichte aanpak van deze zaak voorsnog ter zijde geschoven. Reclamanten komen op voor de leefbaarheid en kunnen de aantasting van de gezondheid en het woonplezier niet langer door de continue uitbreidingsplannen van Puur Terschelling en de gemeentelijke medewerking in deze, zonder verweer accepteren. Helaas heeft ook, zo menen reclamanten, het goede gesprek op 1 november 2022 met de wethouder niet geresoneerd in de reactie.

Reclamanten hebben sterke twijfels en bezwaren t.a.v.:

- De beweiding van 50 paarden en de hiermee samenhangende stikstofrechten.
- De beoogde plek voor de aanleg van de voerplaats, de grootte en de technische realisatie van de voerplaats. Het gaat niet om een 'binnenplanse' afwijking van het bestemmingsplan!

Reclamanten zijn van mening, dat B&W met het voornemen onvoldoende rekening houdt met de verstreckende gevolgen ten aanzien van:

- De mest- en urineoverlast, de afstand tot de omwonenden en hiermee het welzijn en de gezondheid bewust ter zijde schuift en de wetgeving (zie activiteitenbesluit milieubeheer art. nr. 3.46) niet honoreert.
- Het milieuaspect van het bouwproject en van de betonplaat in de Terschellinger polder
- De effecten voor de landschappelijke waarde en het unieke karakter van het projectterrein
- De flora en fauna
- De waterafvoer en de natuurlijke waterhuishouding van het terrein en het open landschap van de polder
- De verkeersproblemen die zich mogelijk kunnen voordoen

Reclamanten refereren hierbij in de verdere toelichting aan diverse uitspraken van de Raad van State en een recente uitspraak van de rechtbank Den Haag ten aanzien van stankoverlast voor omwonenden van agrarische bedrijven.

Reclamanten stellen bovendien, dat:

- Er geen richtlijnen van de FNRS m.b.t. de grootte van een voerplaats te vinden zijn,
- De alternatieven op het eigen erf niet zijn onderzocht
- De gemeente niet anticipeert op de noodzaak tot reductie van stikstof door b.v. een tijdelijke vergunning te overwegen
- De gemeente tot nu toe de redelijkheid van de argumenten niet inziet en de door reclamanten aangedragen oplossingen niet wil vertalen naar voor hen aanvaardbare en te handhaven randvoorwaarden, hetgeen makkelijk zou kunnen.

Stikstofrechten wel of niet toegekend?

Is de jaarrond beweiding, zoals de gemeente die nu kennelijk als uitgangspunt neemt, van 50 paarden geregeld in de bestaande milieu/omgevingsvergunning van het bedrijf (vergunning veehouderij)? Volgens de aan reclamanten door de gemeente toegestuurde milieuvergunning zijn 12 paarden geoorloofd. Of zijn 50 paarden geregeld via een PAS-melding? Of in een vergunning verleent via de Wet natuurbescherming? Zijn er anderszins stikstofrechten voor de emissies van deze 50 paarden?

Als niets is geregeld voor de beweiding, dan wordt met een vergunning voor de voerplaats een mogelijk illegale situatie gelegaliseerd. Er kan dan namelijk niet gesteld worden - zoals in het rapport Zumkehr wel gebeurt - dat er geen sprake is van een toename van stikstof. Er is dan namelijk sprake van een vergunning voor een jaarrond stikstof emissie door 50 paarden waarvoor geen beoordeling heeft plaatsgevonden van mogelijke depositie op nabijgelegen Natura 2000 gebieden. Er is dan ook geen zekerheid over het ontbreken van significante effecten door de stikstof emissie en depositie.

Daarom dient hier mogelijk - voordat vergunning verleend kan worden voor het aanleggen van de voerplaats - alsnog een 'passende beoordeling'/natuurvergunning plaats te vinden voor het jaarrond beweiden van 50 paarden.

(Voor activiteiten die stikstof uitstoot veroorzaken dient een 'passende beoordeling' plaats te vinden i.v.m. mogelijk effect op een Natura 2000 gebied, op grond van de Habitatrichtlijn/Wet natuurbescherming; ABRvState 29 mei 2019, over de PAS-regeling (Programmatische Aanpak Stikstof).

Ook de weidegang van vee, inclusief paarden, valt hieronder. (Over het weiden van vee en natuurbeschermingswetgeving (in- en extern salderen, referentiesituaties) o.a. Uitspraken ABRvS 12 oktober 2022 en 21 dec. 2022.)

Reactie

Het huidige aantal paarden is niet vergund. Voor het aantal paarden is geen milieuvergunning nodig, er kan worden volstaan met een melding Activiteitenbesluit. Daarnaast is een natuurvergunning aangevraagd. Daarover is uitvoerig met de provincie gecorrespondeerd. Binnen dat kader is geconstateerd dat er geen sprake is van significant negatieve effecten en dat er geen natuurvergunning nodig is. De provincie heeft dat bevestigd. Daarmee is besloten om het vraagstuk aan te laten haken bij de omgevingsvergunning. Binnen het kader van deze omgevingsvergunning kan in het verlengde daarvan worden geconstateerd dat de voerplaats geen onevenredige afbreuk doet en geen significante effecten veroorzaakt op de natuurwaarden van de directe omgeving. Zie voorts de reactie bij de provincie in deze Reactienota.

De voerplaats heeft geen directe invloed op het aantal paarden. Er is ten aanzien van de gekozen oppervlakte wel een indirecte relatie gelegd, omdat voor een paard een minimale stokmaat met bijbehorend aantal m² (op dit moment minimaal 1,56 m²/12 m² per paard) wordt aangehouden, zodat de oppervlakte van de voerplaats gebaseerd is op een daarbij behorend aantal paarden. Daarvoor is geen ruimte op het bestaande bedrijfsperceel. Met de aanleg van de voerplaats vindt in principe geen wijziging van het aantal dieren plaats en de aanleg is om die reden niet van invloed op de emissie van stikstof. Het vergunnen van de voerplaats betekent niet dat daarmee ook de paarden zijn vergund. De aanleg van de voerplaats gaat sec over de vraag of de aanleg van een verharding in een weiland ruimtelijk en planologisch aanvaardbaar is. Zoals gezegd vindt de beoordeling van de toelaatbaarheid van het aantal paarden plaats binnen andere wetgeving.

Voor de overige aspecten met betrekking tot de landschappelijke waarden, de natuurwaarden en de waterhuishouding verwezen wordt naar de ruimtelijke onderbouwing en de navolgende reacties.

Voorstel

De zienswijze ongegrond verklaren.

Aanleg voerplaats en voorschriften ter bescherming van omwonenden/ grootte en technische realisatie

De gemeente geeft aan, dat er op het perceel Oosterend 39 onvoldoende ruimte is om een voerplaats te realiseren. In de loop der jaren zijn door keuzes van Puur Terschelling met medewerking van de gemeente, om een reeks van bouwwerken (camping, schuuroitbreidingen, woningen etc...) te realiseren, de mogelijkheden op het eigen erf voor een grote voerplaats inderdaad beperkt. Momenteel is daar wel een voerplaats met 4 korven. Waarom deze weghalen? Voor de beweiding van de 50 paarden zijn op het betreffende weiland, voor zover reclamanten bekend, geen voorschriften gesteld ter voorkomen van hinder en overlast (stof, geluid, stank, vliegen etc.) voor omwonenden omdat men zich beroept op een agrarische bestemming.

Door de aanleg van de voerplaats zal de beweiding rondom die voerplaats veel intensiever worden, met 50 paarden die hier bijeenkomen. Daarom kan gesteld worden dat ter plaatse sprake zal zijn van een dierenverblijf in de zin van het Activiteitenbesluit art. 3:119, eerste lid. Zie in verband hiermee de uitspraak ABRvState van 15 september 2021, Landgraaf, waar een paddock gelijkgesteld wordt aan een 'dierenverblijf' in de zin van het Activiteitenbesluit, met bijbehorende afstandsvereisten (50 m/100m) tot gevolg.

In de uitspraak ABRvS 21 oktober 2009, inzake vergunning veehouderij, Puur Terschelling, wordt de vergunning geweigerd omdat deze niet uitsloot dat er meer paarden zouden worden gehouden. Dit betrof de Wet geurhinder en veehouderij, art. 4, eerste lid, waarin afstandseisen van 100 en 50 m en art. 4, derde lid, zijn beoordeeld.

Reactie

Aan een aantal activiteiten (aan sommige activiteiten ook niet) op het perceel Oosterend 39 is door de gemeente meegewerkt om het bedrijf vorm te geven. Dat is een gegeven en dat zijn de rechten die de ondernemers hebben gevraagd en deels hebben verkregen. Het perceel waarop het bedrijf is gevestigd en de ruimte die de gemeente aan het bedrijf ter plaatse heeft gegeven en wil geven, is beperkt van omvang vanwege de ligging in de bebouwde kom. Het is op die plek onwenselijk dat het bedrijf ongelimiteerd verder kan groeien. Vandaar dat niet alle activiteiten op het perceel ondergebracht kunnen worden of dat bepaalde activiteiten daar niet wenselijk zijn.

Daarnaast is het niet ongebruikelijk dat er in landerijen, daar waar paarden beweiden worden, een voerplaats wordt aangelegd. Op Terschelling zijn bij twee andere paardenbedrijven ook voerplaatsen gerealiseerd op grond van dezelfde redenen die in dit geval zijn aangevoerd. Weilanden zijn bedoeld voor het telen van gewassen en het beweiden van dieren. Het aantal dieren is per weide in planologische zin niet vastgelegd. Ieder agrarisch bedrijf heeft een aantal dieren en dat aantal mag beweiden worden. Via verschillende wetgeving wordt de aanvaardbaarheid daarvan beoordeeld. In samenspraak met de FUMO is geconcludeerd dat hier met de voederplaats geen sprake zal zijn van een dierenverblijf. Een verharde voerplaats is niet gelijk te stellen met een paddock. Ook gaat het weiland vanwege de verharding geen deel uitmaken van de inrichting. Met de aanleg van de voerplaats ontstaat derhalve geen strijdigheid met de milieureggeving.

Voorstel

De zienswijze ongegrond verklaren.

Er zijn geen richtlijnen voor de grootte van een voerplaats te vinden

De gemeente geeft aan, dat de grootte van de beoogde voerplaats is gebaseerd op richtlijnen van de FNRS, de Federatie van Nederlandse Ruitersportcentra. De FNRS betiteld zichzelf als ondernemersorganisatie, die werkt aan een duidelijke marketingstrategie. (Overigens: een agrarisch bedrijf zoals 'Puur' maakt aanspraak op richtlijnen van een hippische brancheorganisatie, waarvan zij lid zijn, maar wil zelf als boerenbedrijf in de verbreding doorgaan. Dit wringt!) Het gaat hier dus niet om een wettelijke instantie die algemeen bindende voorschriften kan opleggen. Reclamanten hebben bij de FNRS geen

enkele richtlijn kunnen vinden die de grootte van een voerplaats per paard aangeeft. Ook andere ministeriele richtlijnen of onderzoeken (zoals het veel gebruikte rapport 'Misstanden Manage' van 'Dier&Recht', de Advocaten voor dier en welzijn) die zich bezighouden met het dierenwelzijn geven geen uitsluitsel over de grootte van een voerplaats. Wel wordt er door de FNRS een aanbeveling gedaan voor de grootte van een paddock (stal met bijbehorende omheinde loopruimte) van ca 360m² per paard. Bij 50 paarden zou er dus een oppervlakte beschikbaar moeten zijn van 18.000 m² om het welzijn van paarden te waarborgen? Bij de achter de huizen aangesloten weilanden gaat het ongeveer om ca. 5.600 tot 6.000 m². De vraag rijst, of er überhaupt voldoende land beschikbaar is om 50 paarden volgens de richtlijnen van de FNRS voldoende uitlopmogelijkheden te geven. Een verhuizing naar de manege in Hoorn en het omliggende terrein zal veel meer mogelijkheden bieden. Het spreekt voor zich, dat het door 'Puur' gehanteerde en door de gemeente verdedigde getal van 600m² voor een voerplaat opheldering verdient.

Reactie

Bij de ter inzage liggende stukken zit een stuk met aanvullende gegevens, die de nodige opheldering verschaffen voor de keus die door initiatiefnemers is gemaakt. In die aanvullende gegevens zijn door initiatiefnemer een drietal redenen beschreven die ten grondslag hebben gelegen aan de gevraagde omvang van de voerplaats. Op deze aangedragen argumenten gaan reclamanten niet in. De argumentatie op basis waarvan initiatiefnemers tot de aangevraagd oppervlakte zijn gekomen, is in beginsel voldoende steekhoudend om hier aan vast te houden.

Desalniettemin is bij nadere beschouwing en de gesprekken ter plaatse als gevolg van de ingediende zienswijzen geconcludeerd dat de voederplaats een forse omvang krijgt en dat er wordt getwijfeld aan de onderliggende gegevens die door initiatiefnemer zijn gebruikt.

Vandaar dat de gemeente enig onderzoek heeft gedaan naar de benodigde omvang van voederplaatsen. Allereerst is aan initiatiefnemers gevraagd met een nadere, objectieve onderbouwing te komen. Initiatiefnemers hebben twee stukken ingediend, afkomstig van deskundige instanties, te weten Tripel V en FNRS. In beide stukken wordt de aangevraagde omvang onderschreven. De gemeente heeft deze beide stukken voorgelegd aan Lto Nederland, afdeling Paardenhouderijen. De Lto bevestigt op basis van de Gids voor Goede Praktijken (door de controlerende en handhavende instantie de NVWA gebruikt als handboek om paardenwelzijn te beoordelen) in samenhang met het Handboek Keurmerk Paard en Welzijn de inhoud van beide stukken en geeft aan dat de aangevraagde omvang correspondeert met het aantal paarden dat ter plaatse op de meest drukke momenten aanwezig is. Er is dan ook geen reden te twijfelen aan de juistheid van de gevraagde omvang van de voerplaats.

Voorstel

De zienswijze ongegrond verklaren.

De technische realisatie van de beoogde voerplaats

De hoogte van de geplande voerplaats op stelconplaten wordt in de aanvraag aangegeven bij 50 cm boven de nullijn van de straat. Omdat het weiland een stuk lager ligt, komt dus de uiteindelijke hoogte ruim (mogelijk veel hoger dan een meter) boven het maaiveld uit.

Reclamanten vermoeden, dat er een groot betonblok in de polder ontstaat, dat aan de zijkanen met aarde zal worden opgehoogd waardoor een talud ontstaat dat snel genoeg door de paarden en de trekker zal worden kapotgetrapt en kapotgereden. Als het tenminste niet, zoals bij Riens Terpstra in Hoorn, (deels) aan de zijkanen door hijplaten wordt gestut en dan weer van een balustrade moet worden voorzien. Allemaal goed in het zicht van eenieder.

Een betonnen plaat van 600 m² tot een halve meter hoogte betekent daarom, anders dan in de stukken wordt gesteld, wel een wijziging van wezenlijke kenmerken van het landschap ter plaatse. De in het rapport opgenomen afbeeldingen in vogelperspectief lenen zich niet om hier een goed beeld van te krijgen. Voor wandelaars en omwonenden wordt de open

polder doorbroken door een massief blok. In uw coalitieakkoord betitelt u de polder echter als 'heilig'. Dat strookt niet.

Reclamanten blijven stellen, dat een dergelijk grootschalig traject de openheid van de Terschellinger Polder aantast. De effecten op deze openheid van het landschap zijn in het Rapport Zumkehr en in de aanvraag niet duidelijk weergegeven.

Het is reclamanten uit de stukken niet duidelijk of goed is nagedacht of onderzoek is gedaan naar mogelijke knelpunten m.b.t. het verkeer. De geplande aan- en afvoerroute direct aan de grens van huisnummer 20a is tegenover de Driesprong van Badweg en Hoofdweg. Een onoverzichtelijk punt. De gemeente stelt echter, dat er ten aanzien van de aan- en afvoer van het voer naar de beoogde voerplaats minder verkeersbewegingen/ verkeershinder plaats zal vinden dan het dagelijks meerdere keren verplaatsen van de dieren naar de locatie van het bedrijf. Dit snijdt voor reclamanten geen hout. Immers de paarden worden nu ook al op de betreffende weilanden gevoerd en niet naar de bedrijfslocatie gebracht om daar gevoerd te worden. Hier verandert niets aan.

Reclamanten hebben aangegeven, grote bedenkingen te hebben bij de aan- en afvoer en het looppad van de paarden. De trekker(s) zullen – zoals dit nu ook geschied – bij regen diepe sporen achterlaten, de paarden blijven lopen in de modder, omdat de looplijn zoals gebruikelijk wordt afgerasterd en vermoedelijk direct langs onze huizen zal lopen. Er wordt geen uitspraak gedaan over de verharding van de aan- en afvoerroute of de looplijnen van de paarden. De gemeente zal er, zo vermoeden reclamanten, ongetwijfeld in een volgende fase van de uitbreidingsstrategie van Puur Terschelling mee te maken krijgen.

En wat te vinden van een schuilplaats? In de richtlijnen van de FNRS en op de website van de 'Sectorraad Paarden' (wel een officiële instantie) wordt opgemerkt, dat ten aanzien van paarden die dag en nacht buiten staan bij extreme weersomstandigheden het dierenwelzijn zonder schuilplaats in het geding is. Een schuilstal, struiken of bomen worden hiervoor genoemd. Deze mogelijkheden zijn er nu op de weilanden waar de dieren verblijven niet. Kan de gemeente bij het legitiem toekennen van een voerplaat voor 50 paarden en 3 ezels in de toekomst een aanvraag voor de bouw van een schuilstal weigeren? Of accepteert de gemeente het opstapelen van hooibalen rondom als schuilmogelijkheid voor de dieren? Het is de gemeente natuurlijk bekend, dat op het erf van 39 een stal is gebouwd. Hier mogen echter volgens vergunning maar 12 paarden verblijven.

Reactie

In de stukken zitten afbeeldingen van de wijze waarop de voederplaats wordt aangelegd. Aan de wegzijde komt de plaat op maaiveldniveau te liggen. Omdat de stelconplaten een dikte hebben van ca 20 cm, komen de platen 20 cm boven het maaiveld te liggen. Door het aflopen van het weiland naar achteren toe en het zoveel mogelijk vlak laten liggen van de voederplaats zal deze aan de achterzijde ongeveer 50 cm boven maaiveld komen te liggen. Dat zal van meerdere zijden zichtbaar zijn. Om de impact op het landschap en de zichtbaarheid van de ligging en de verharding te verkleinen, is het wenselijk dat de stelconplaten tot op maaiveldniveau worden ingegraven. Daarmee komt de bovenzijde van de stelconplaten aan de voorzijde op maaiveldniveau te liggen. Door die aangepaste ligging, de omvang van de open agrarisch landschap en de oppervlakte van de voederplaats is er geen sprake van een onevenredige afbreuk aan de beleving van de open polder. In de aanvraag wordt gesproken over een relatie met de hoogte van de weg. Dat schept verwarring. In de aanvraag zal dit aangepast moeten worden, zodanig dat de bovenzijde van de voederplaats aan de dorpszijde gelijk ligt met het maaiveld ter plaatse, dat dan als nulpunt wordt gezien van waaruit de verharding naar achteren toe wordt aangelegd.

Oosterend is een dorp dat aan de zuidzijde direct grenst aan het agrarische gebruik van de polder. Het gebruik van de polder is planologisch niet anders geregeld dan dat er dieren mogen worden gehouden of gewassen mogen worden geteeld. Voor het houden van de dieren op weilanden gelden vanuit het bestemmingsplan geen nadere regels, zoals bijvoorbeeld waar de dieren mogen lopen, waar ze zich moeten ophouden of wat het

toelaatbaar maximum aantal dieren is. Ook zijn er geen regels voor het gebruik van de weilanden met machines of waar voertuigen wel of niet mogen rijden. Een en ander vloeit voort uit het agrarische karakter van de omgeving. Op het moment dat er vanuit dat gebruik overlast of hinder wordt ervaren, is dat in eerste instantie iets dat tussen burgers onderling opgelost moet worden. Tenzij er sprake is van regelgeving die wordt overschreden. Dan komen de bevoegde instanties in beeld om te zorgen dat een en ander voldoet aan de gestelde regels. Dit staat alles los van de voederplaats. De voederplaats wijzigt niet het gebruik van het weiland als plek waar paarden worden beweide. De voederplaats faciliteert een plek voor de al aanwezige paarden vanuit dierenwelzijn.

Wel is er vanwege de omstandigheden en het huidige gebruik sprake van een situatie die veel overlast voor omwonenden met zich meebrengt en die geen fraaie aanblik geeft van de landerijen die direct aan het dorp grenzen. Met het verplaatsen van de voederplaats naar de achterzijde van het perceel is het wenselijk dat het voorste deel van de landerijen zich in de komende periode kan herstellen.

Daarnaast komen de paarden naar het bewoonde perceel om uit de wind te staan of enige schaduw te vinden. De verwachting is dat de paarden dat gedrag zullen blijven vertonen. Om de overlast voor omwonenden te verminderen en om de landerijen de kans te geven te herstellen met grasgroei, zal, zolang van een nieuwe sterke graszode ter plekke van de nu gebruikte voederplaatsen nog geen sprake is, de voorzijde ontoegankelijk voor de paarden gemaakt moeten worden. Met die afzetting is het ook niet mogelijk om die delen van de landerijen te gebruiken voor het berijden met materieel. Aan de zuidzijde wordt ook een overgang in de sloot gemaakt, zodat de paarden via de zuidzijde van de landerijen de voederplaats kunnen bereiken.

Het bestemmingsplan staat geen gebouwen toe in de polder. Er is geen enkele aanleiding te veronderstellen dat het toelaten van een voederplaats uiteindelijk tot het meewerken aan een schuilplaats moet leiden. De gemeente heeft beleid voor het toelaten van schuilgelegenheden. Ook dat beleid biedt geen ruimte voor een schuilgelegenheid ter plekke.

Permanente opslag van mest en hooi- en kuilballen is in het bestemmingsplan buiten het bouwperceel Oosterend 39 verboden, met uitzondering van een tijdelijk gebruik gedurende maximaal 9 maanden per jaar.

De vrees die reclamanten hebben voor het op enigerlei wijze alsnog creëren van schuilgelegenheid voor de paarden is niet gegrond op de geldende regels en het geldende beleid. Desalniettemin zal in de vergunning worden aangegeven dat de voederplaats ook alleen als zodanig mag worden gebruikt.

Voorstel

De zienswijze gegrond verklaren voor wat betreft de beschrijving van de hoogte van de voederplaats en de relatie met de weg, alsmede voor wat betreft de overlast en het herstel van de landerijen. De zienswijze voor het overige ongegrond verklaren.

Binnenplanse afwijking?

In de aanvraag wordt gesproken over een binnenplanse afwijking van het bestemmingsplan. Deze is bedoeld voor kleine afwijkingen, b.v. beperkte uitbreiding van een bestaand gebouw. Daarom rijst de vraag of dit voederplaatsproject onder een binnenplanse afwijking kan vallen. Reclamanten menen van niet!

Reactie

De aanvraag wordt niet begrepen onder een binnenplanse afwijking. Er wordt een uitgebreide procedure gevolgd voor het afwijken van het bestemmingsplan. Een en ander is op een juiste wijze beschreven in de ruimtelijke onderbouwing.

Voorstel

De zienswijze ongegrond verklaren.

Geen samenhang? Dierenwelzijn voorop? Waar blijft ons welzijn?

De gemeente stelt, dat de overlast, die omwonenden nu hebben en ook in de toekomst vrezen te ervaren een kwestie is van bedrijfsvoering en de ondernemers. Dit zou los staan, van de ruimtelijke aanvaardbaarheid van een voerplaats. Reclamanten zien wel degelijke een causale samenhang! De gevolgen van een dergelijk gemeentelijk besluit zijn immers dagelijks merkbaar in een achteruitgang van de leefbaarheid.

De gemeente geeft aan, het dierenwelzijn voorop te stellen. Ook reclamanten vinden dit zeker niet onbelangrijk. Het eigen welzijn, reclamanten laten de gemeente immers weten sinds jaren als omwonenden in het stof te zitten, geur-, geluids- en vliegenoverlast te hebben, is voor de gemeente echter van ondergeschikt belang. De gemeente noemt het in haar antwoord niet. Reclamanten hebben u foto's laten zien en meegegeven van dagelijks verstofte vensterbanken. Reclamanten ademen dit stof in. Er zijn luchtwegirritaties en ooginfecties. Reclamanten hebben aangegeven, dat allergieën van hun kinderen verergeren en dat zij op bepaalde dagen niet meer fatsoenlijk in de eigen tuinen kunnen zitten of ramen kunnen openen door de stank. Met de huidige aanvraag voor een 600 m² grote voerplaats is nergens gewaarborgd, dat dergelijke, voor ons nadelige effecten, worden geminimaliseerd of uitgesloten. De paarden lopen namelijk over het hele weiland en hier hoeft niets te worden opgeruimd. Heel anders als dan dat bij Puur Terschelling op het eigen erf het geval is waarvoor in een milieuvergunning alles is geregeld.

Ter illustratie: De gemiddelde urineproductie van een paard is 30 tot 50 liter per dag. Bij 50 paarden is dat bij minimaal 30 liter 1.500 liter per dag en jaarrond 547.000 liter urine. 3 Ezels produceren gemiddeld ca 75 liter urine per dag. Dit zijn meer dan 27.000 liter urine per jaar. De mestproductie van paarden kan sterk variëren, tussen de 6.000 en 11.000 kg per jaar. Als van het laagste getal wordt uitgegaan, dan produceren dus 50 paarden 300.000 kg mest per jaar. De mest wordt nagenoeg nooit opgeruimd, heel af en toe over het land uitgereden. Tot enkele weken geleden heeft achter de huizen een meters hoge mesthoop gelegen. De urine penetreert al jaren de grond en op warme dagen is de stank onbehoorlijk. De gemeente schept in de beoogde vergunningverlening geen enkele mogelijkheid om dit in betere banen te leiden.

In het Activiteitenbesluit milieubeheer artikel nr. 3.46 wordt ter bescherming van de omwonenden van mest en mestopslag een afstand van 100 meter binnen de bebouwde kom gehanteerd. Buiten de bebouwde kom is dit 50 meter. De voerplaats komt deels binnen de bebouwde kom. De huidige situatie – opslag van mest direct achter de huizen, soms als flinke bult - is niet in overeenstemming met de wet.

Reclamanten wijzen de gemeente dan ook erop, dat door een besluit van de rechtbank in Den Haag in september 2022, de omwonenden van veehouderijen, die stankoverlast en gezondheidsproblemen hebben ondervonden, in het gelijk zijn gesteld.

<https://www.bnnvara.nl/zembla/artikelen/rechter-staat-bescherm-burgers-onvoldoende-tegen-stank>

Reactie

De gemeente heeft met haar uitgangspunt dat de aanvaardbaarheid van de voederplaats in het belang van het dierenwelzijn niets te maken heeft met de overlast die omwonenden van de bedrijfsvoering van initiatiefnemers ondervinden, op geen enkele wijze afbreuk willen doen aan de belangen van omwonenden. De gemeente neemt die belangen wel degelijk serieus, maar gevolgen van de geschetste omstandigheden moeten wel beoordeeld worden aan de hand van de oorzaken waaruit deze voortvloeien. Het aanleggen van de voederplaats verandert niet de omstandigheden die omwonenden schetsen en waaruit de klachten voortvloeien. Desondanks is de gemeente ter plaatse wezen kijken en heeft met alle partijen gesproken. De resultaten daarvan zijn onderdeel van de gemeentelijke reactie op de zienswijzen.

Hiervoor is beschreven op welke wijze weilanden mogen worden gebruikt. Uit dat agrarisch gebruik kan overlast worden ondervonden, maar dat wil niet zeggen dat dat agrarisch gebruik van de gronden niet is toegelaten. Pas wanneer er evident sprake is van overtreding

van regelgeving kan het bevoegd gezag daar iets aan doen. Zolang dat niet het geval is, bepalen de omstandigheden en de wijze van bedrijfsvoering van initiatiefnemers de situatie zoals die zich voordoet. Dat is niet een stellingname in het wel of niet belangrijk vinden van wederzijdse belangen, maar daarmee wil de gemeente alleen aangeven dat er grenzen zijn aan de invloed die een gemeente of enig ander bevoegd gezag uit kan oefenen.

De voederplaats heeft ook geen relatie met de wijze van en de plaats van de mestopslag. Dat is een ander aspect waarvoor vanuit de milieuregelgeving regels gelden waaraan initiatiefnemers zich moeten houden. De voederplaats is niet bedoeld als mestopslag. Bovendien ligt de voederplaats op voldoende afstand van de woonbebouwing in een omgeving die ten dienste staat van het agrarisch gebruik. Dat een deel van de agrarische gronden wellicht binnen de bebouwde kom zijn gelegen, doet geen afbreuk aan de mogelijkheden om deze gronden agrarisch te gebruiken.

Voorstel

De zienswijze ongegrond verklaren.

Gevolgen aanleg voerplaats voor landschap, vogels, bodem en waterhuishouding

Het rapport Zumkehr vermeldt dat de zogenaamde verstoringsfrequentie voor de vogels mogelijk kan wijzigen door de voerplaats, maar dat de vogels voldoende ruimte hebben om naar omliggende graslanden te kunnen verhuizen. Daarbij wordt in het rapport niet vermeld dat het om 50 paarden kan gaan. De oppervlakte van de voerplaats wordt beperkt genoemd, terwijl het om 600 m² gaat. Er is dus, anders dan het rapport doet voorkomen, wel degelijk sprake van achteruitgang, van vermindering van grasland, van negatieve effecten voor vogels (weidevogelbeheersgebied/NNN). Door de intensivering bij deze plek zal er verandering van de bodem optreden, vernatting met gevolgen voor de afvloeiing van water en uitspoeling van urine en mest naar de nabijgelegen sloot. De verharding van 600m² beïnvloedt de waterafvoer.

Niet vermeld wordt in het rapport of er sprake kan zijn van uitloging van de stelconplaten naar bodem en grondwater. Ook blijven reclamanten bij hun eerder ingediende zienswijze, dat het landschap: 'Het behoud, het herstel en de ontwikkeling van de landschappelijke, natuurlijke en cultuurhistorische waarden, specifiek in Oosterend, waar van oudsher door ondichte lintbebouwing langs de hoofdweg het open zicht op de polder als karakteriserend mag worden beschouwd, waar dus het grensgebied tussen woon-, leef-, economische- en agrarische bestemming naadloos in elkaar overvloeit, daar is elke veranderingswens omtrent de met elkaar afgesproken spelregels van de ruimtelijke ordening bij voorbaat zeer fragiel.' De gemeente schuift dit, voor reclamanten onbegrijpelijk, volledig terzijde.

Zoals de gemeente rondom de huidige voerplaats (de plek achter onze panden) van de dieren kunt zien, blijft van enige vegetatie nauwelijks nog iets over. Het is een kale, uitgemergelde en met mest doordrenkte vlakte. Reclamanten hebben in de loop van de laatste 10 jaren de planten- en vogelvariatie drastisch zien afnemen.

(Zie Google maps.

<https://www.google.nl/maps/@53.4039752,5.3802891,165m/data=!3m1!1e3?hl=nl&entry=ttu>)

Het rapport Zumkehr stelt overigens veel, maar bewijst weinig. De basis voor de conclusies is mager. Er wordt 1 bezoek aan het weiland gemeld. Duidelijke bronverwijzing bij gestelde 'feiten' ontbreken doorgaans. Een aan het slot vermelde literatuurlijst is hiervoor niet toereikend. Er zijn voorbeelden van 'conclusies' waarbij niet duidelijk is waarop deze gebaseerd zijn, b.v. t.a.v. broedvogels, kluut, visdief en vlinders. Reclamanten vinden, dat aan de zorgplicht voor vogels met dit bouwtraject niet wordt voldaan.

Reactie

Ten behoeve van de vergunningaanvraag is een ecologisch onderzoek uitgevoerd door een gerenommeerd ecooloog, die uitgebreide kennis van Terschelling heeft en veel ecologische onderzoeken op Terschelling behartigd. De gemeente heeft geen enkele aanleiding te veronderstellen dat dit rapport onvolledig of ondeugdelijk is. Reclamanten komen ook niet

met een tegenrapport van een ecologisch deskundige waaruit zou mogen blijken dat de gevolgtrekkingen in het rapport onjuist zijn.

Eerder is al gesteld dat de gemeente van mening is dat de beleving en de waarden van de open polder niet onevenredig worden geschaad. Met de voorgestelde aanpassingen aan de hoogte zal er van afbreuk aan de waarden nog minder sprake zijn. Nogmaals moet gezegd dat weilanden agrarisch mogen worden gebruikt. In een overwegend agrarische omgeving is een oppervlakte van 600 m² een beperkte oppervlakte.

Voorstel

De zienswijze ongegrond verklaren.

Het voorstel

Reclamanten hebben in hun vorige zienswijze en in de gesprekken met de politiek en de wethouder aangegeven, dat zij met alle belanghebbenden willen nadenken over dit plan en waarborgen ten aanzien van oplossingen die de leefbaarheid nu en in de toekomst door de steeds verdere groeiactiviteiten van het bedrijf 'Puur' zo ingrijpend blijven beïnvloeden. Reclamanten hebben vooral aangegeven dat er – in ieder geval in deze fase - onder leiding van de Gemeente of een onpartijdige derde, communicatie met het bedrijf 'Puur' noodzakelijk is.

De situatie in het dorp is inmiddels voor de meeste omwonenden van het bedrijf 'Puur Terschelling' op velerlei gebied allesbehalve plezierig geworden. Enkele van reclamanten, de direct aanpalende bewoners van 20, 20a en 59, hebben als sinds 2008 gepoogd verbetering aan te brengen in deze situatie door dit bij Puur Terschelling zelf en later bij de gemeente aan te kaarten. Zonder succes. Reclamanten vragen nogmaals indringend om de gezondheid en leefbaarheid in dit traject te waarborgen. Vrijwaar reclamanten nu en in de toekomst zo veel als mogelijk van stank, geluid, stof en mestopslag direct bij hun huizen.

Reactie

Het is duidelijk dat de onderlinge verhoudingen ter plaatse niet goed zijn en dat de situatie te wensen overlaat. Vanuit de gemeente is er voortdurend contact en overleg met de ondernemers en daar waar overtredingen van de regels plaatsvinden, worden de bevoegde gezagen ingeschakeld om te zorgen dat er in ieder geval binnen de regels wordt gewerkt. Zoals eerder aangegeven is er ook een grens aan wat de gemeente nog wel en niet kan doen bij conflicten tussen burgers en wat de gemeente van partijen kan eisen.

Binnen deze procedure van de aangevraagde omgevingsvergunning gaat het om de ruimtelijke aanvaardbaarheid van de voederplaats op de plek die daarvoor is gekozen. De vergunningaanvraag kan en mag alleen op grond daarvan worden beoordeeld. Alle overige aspecten die reclamanten, al hoe begrijpelijk ook, inbrengen omtrent de bedrijfsvoering van initiatiefnemers vinden niet hun plaats in deze ruimtelijke beoordeling. Wel zijn de argumenten meegewogen en meegenomen in het kijken in hoeverre nader te stellen voorwaarden kunnen bijdragen aan een verbeterde situatie.

Dat is geen afschuiven van belangen of iets dergelijks, maar de gemeente dient de procedure juridische juist te doorlopen en daarbij tevens recht te doen aan de rechten die initiatiefnemers hebben om een dergelijke aanvraag te doen.

Voorstel

De zienswijze ongegrond verklaren.

Reclamant 2

Zienswijze

Reclamanten vinden het vreemd dat er in de inhoudelijke overweging niet gesproken en niets benoemd wordt over de overlast van de directe omwonenden. Door een voerplaats te

creëren voor de vele paarden, zal de stankoverlast en stuifoverlast niet afnemen, wellicht eerder toenemen.

Ook gezien de weg die de vele paarden dagelijks moeten bewandelen om bij de voerplaats te komen. De grond zal worden vertrapt, wat stof en stank veroorzaakt door urine en uitwerpselen. Is de looproute van de paarden meegenomen in de beslissing? De looproute loopt van de doorgang bij perceel 1293 bij het zo genaamde ezelveldje langs de woningen van de percelen 1295/1296 naar de bedachte voerplek, zowel in de oude als de nieuwe situatie. Dit naast het stof, uitwerpselen en urine, wat zich verzamelt op de nieuwe te hoge voerplaats, heeft de wind hier vrij spel.

De vraag roept zich op: zijn de percelen niet te klein voor de vele paarden en dit mede de oorzaak is van de genoemde overlast?

Bij bepaalde wind bereikt ook nu in de huidige situatie de status als niet acceptabel. Dit ook gezien vanuit het gezondheidsaspect, denk hierbij aan allergie en irritatie aan de luchtwegen en ogen voor de direct omwonenden. Reclamanten vragen dan ook aan de gemeente: voldoet de voerplaats, gezien vanuit het bovengenoemde oogpunt van de gezondheid, aan de eisen voor de direct omwonenden volgens het Burgerlijk wetboek?

De gemeente schrijft over een ondergeschikte ingreep, dit is een grote misvatting. Ten eerste komt de voerplaats in de bebouwde kom te liggen. Daarnaast is het een verrommeling van het authentieke polderlandschap, met betonplaten en voerbakken. Het leefgenot is nadelig voor direct omwonenden. En hoe verhoudt zich dat met de uitgangspunten van de toch wel authentieke omgeving van Oosterend c.q. Terschelling?

Een voerplaats van deze grote met een hoogte beginnend met 50 cm (20cm stelcon en 30cm witzand) is nogal iets. De argumentatie die de gemeente voert dat de stelconplaten in de grond zijn aangebracht en nauwelijks zichtbaar zijn klopt niet. Immers er wordt eerst zand aangebracht van 30cm plus 20cm stelcon. Er wordt gesproken over dezelfde hoogte als het wegdek. Het verloop van de weilanden zijn 1,50mtr. Dit is ook zichtbaar op de bijgeleverde simulatie tekeningen van de aanvraag. Vanuit het dorp bekeken is deze hoogte fors, te fors. En hoe te spreken over het aangezicht vanaf de Polderweg, maar zeker ook gezien vanuit het perceel nummer 1582/1583 van de Familie de Haan. Deze kijken tegen een oplopende plaat aan. Dit heeft niks meer te maken met een ondergeschikte ingreep en doet zeker afbreuk aan de omgeving. Of wordt er bedoeld vanaf het nulpunt oplopend naar achteren 30cm zand?

Beter is om te stellen dat een eventuele voerplaats wordt geaccepteerd. Alles direct op de bestaande grond, de hoogte is dan over het gehele vlak 20 cm, genoeg om het welzijn van de paarden te waarborgen. Waarom moet het ijkpunt de openbare weg zijn?

Ook vragen reclamanten zich af of dit bevorderlijk is voor het natuurlijke bodemleven en de vogelstand, welke de laatste jaren al erg onder druk staat. Wat in diverse rapportages wordt gepresenteerd en door de gemeente zo maar geaccepteerd wordt.

Vanuit de ruimtelijke ordening valt de voerplaats niet onder wat reclamanten als Terschelling en specifiek Oosterend voorstaan met het unieke authentieke polderlandschap, zoals ook genoemd in de TS 25. Hierin schrijft de gemeente o.a. over een waardevolle omgeving zoveel mogelijk in stand te houden voor de toekomst. Dit voor zowel mens, plant en dier. Daarnaast noemt u onder het punt landbouw: de feitelijke ruimte ontbreekt om de landbouw verder te intensiveren en het nieuwe boerenbedrijf en zijn aankleding moeten passen in het beeld van de polder enz. Graag hier de gemeentelijke argumentatie.

Reclamanten blijven het vreemd vinden dat de voerplaats niet bij het bedrijf plaatsvindt. Op het eigen perceel nummer 39, te meer omdat ook hier al een voerplaats aanwezig is. Maar de voerplaats in de authentieke polder te plaatsen, wat meer een plaats moet zijn om te weiden, zoals bedoeld. De agrarisch aangewezen gronden zijn bestemd voor grondgebonden agrarisch gebruik met daaraan ondergeschikt infrastructurele voorzieningen. De argumentatie dat dit om ruimtegebrek op perceel 39 niet kan plaatsvinden, daarom maar in de polder, vinden reclamanten niet steekhoudend.

Mocht de gemeente onverhoopt vinden dat deze argumenten niet steekhoudend zijn om de voerplaats niet te plaatsen, dan pleiten zij er voor de voerplaats meer naar achteren te brengen. Zoals de familie Bierema ook oppert in hun brief van 9 november 2022 aan de gemeente gericht. Meer zuidwaarts, verder weg van de direct omwonenden en vooral kleiner. Met een hoogte beginnend op nul niveau, met daarop de stelconplaten en kleiner, er is immers ook een voerplaats op nummer 39.

Ook staan nu de vele aangevraagde voerkorven er niet, maar vooral dat de looproute met een zo'n kort mogelijke route richting de voerplaats is een must.

Met een eis dat het gebied schoon wordt gehouden van stof en uitwerpselen, zodat de genoemde overlast tot een minimum beperkt wordt.

Tenslotte vragen reclamanten de gemeente als eis mee te nemen, mocht de verwachte overlast van geur en stof, welk schadelijk is voor de gezondheid, blijven voortduren en bij de gemeente gemeld, de voerplaat weer wordt verwijderd.

Resume:

1. Er is geen rekening gehouden met de gezondheidsaspecten van de direct omwonenden.
2. Mede door de lange looproute zal er kwalitatief naar de voerplaats geen verbetering op treden.
3. Het welzijn van de paarden - zijn de vele paarden op een te klein grondoppervlak niet de werkelijke oorzaak/problemen - als bijvoorbeeld mok, zal door de lange looproute niet verholpen worden.
4. De voerplaats is ten opzichte van de huidige situatie te groot. In de berekening gaat men uit van 8 voerkorven, nu zijn het er slechts 3 à 4.
5. Waarom niet de voerplaats op eigen erf nummer 39, er is immers daar al een voerplek, voeren mag je zien als een bedrijfsactiviteit.
6. De weilanden zijn bedoeld voor grondgebonden agrarisch gebruik, bijvoorbeeld het weiden en rusten van de paarden.
7. U gaat ervanuit dat de voerplaats geen invloed heeft op directe omgeving. Dit is onjuist, met door het beginnend hoogteverschil van 50cm en oplopend hoogteverschil naar 1,50mtr.
8. Voor de direct omwonden, vooral voor de Familie de Haan van nummer 22, is dit zeer storend en beperkt het leefgenot. Het doet over de volle lengte inbreuk op de gezondheid door opwaaiend stof, immers de voerplaat loopt van hun zijde op van 50cm tot 1,50mtr.
9. Het aangezicht vanaf de Polderweg, de Zuiddijkenweg is straks zeer versturend met een hoogte verschil van richting één meter kijkend naar de voerplaats.
10. Waarom moet het ijkpunt worden genomen van de openbare weg? Het betreft immers hier geen bouwwerk, meetpunt, nulpunt vanaf de bestaande grond zou landschappelijk veel beter zijn, kortom wat grond afgraven daarop witzand en de stelconplaten.
11. De voerplaats is getekend in de bebouwde kom, mede hierdoor veroorzaakt het overlast en gezondheidsklachten bij de direct omwonenden.
12. Zijn de aspecten voor het gevolg van de natuur wel goed onderzocht of zit hier een aanname in, we weten dat vogelstand en het bodemleven onder druk staat.
13. De eis de voerplaats te verwijderen bij voortdurende klachten, overweeg een tijdelijk iets om aan een 3-tal jaren naar een definitieve beslissing over te gaan.
14. De eis om de percelen schoon en net te houden van uitwerpselen en stof overlast
15. Mocht u besluiten ondanks deze argumenten de voerplaats toch toe te zeggen, breng deze dan zoveel mogelijk zuidwaarts, het beste zou zijn op een naast gelegen gras perceel nummer 1297 De paarden kunnen dan in een rechte lijn naar de voerpiek naast nummer 1293 ook de huidige situatie en hoeft niet langs direct omwonenden nummer 1295/1296 naar het andere perceel waar de voerpiek is bedacht.
16. Ook kan de voerpiek dan gekanteld worden, zodat het minder storend werkt in de omgeving, maar vooral kleiner.
17. Een bijkomend voordeel is dat er een ook een uitgang is aan de polderweg de Zuiddijkenweg voor het machinaal landbouw verkeer.

18. Heeft de nodige bestemmingswijziging ook andere neven effecten, er ontstaan andere privileges voor de aanvrager, die als negatief bekeken kunnen worden voor de directe omwonenden. Graag ontvangen reclamanten antwoord op deze vraag

Reactie

De zienswijzen van reclamanten komen voor het overgrote deel overeen met de zienswijzen van de overige reclamanten. Verwezen wordt dan ook naar de reacties die daar door de gemeente zijn beschreven.

De zienswijze geeft aanleiding om voor te stellen in de vergunning een voorwaarde op te nemen dat de voederplaats ook alleen als zodanig als voederplaats wordt gebruikt. Er mogen geen andere vormen van gebruik of opslag ontstaan, en de voederplaats moet ook als voederplaats vanuit het aspect dierenwelzijn onderhouden worden.

Op het eigen erf voeren is niet voldoende. Als de paarden overdag aan het werk zijn, kan er op het erf worden gegeten, maar de paarden eten ook 's avonds en 's nachts en dan staan de paarden in de weide. In de winter zijn dat er een stuk of 10 en in de zomermaanden staan de paarden er alleen in de avond en nacht en zijn er in juli en augustus maximaal 50 paarden.

Een tijdelijke medewerking is vooralsnog niet aan de orde. Dat is niet aangevraagd en verhoudt zich ook niet tot de regelgeving waarbinnen een en ander kan worden toegelaten. De alternatieve locatie is beoordeeld. Feit is dat andere reclamanten daar juist op tegen zijn. Ook is gekeken of de voederplaats nog iets verder naar achteren kan. Het is in ieder geval niet wenselijk de Zuiderdijkenwal over te steken. Een alternatieve locatie ligt niet voor de hand. Qua gebruik en gesteldheid van de landerijen is de voorgestelde locatie de best denkbare locatie. Er zijn onvoldoende motieven om niet in te stemmen met de voorgestelde plek. Wel is zoals eerder gezegd een diepere ligging beter in relatie tot de zichtbaarheid en de inpassing in het landschap.

Voorstel

De zienswijze deel gegrond en deels ongegrond verklaren. Daarbij wordt verwezen naar de overige voorstellen in deze reactienota en hetgeen hiervoor is voorgesteld met betrekking tot het gebruik van de voederplaats als zodanig.

Provincie Fryslân

Opmerking

De provincie constateert vooreerst dat er geen provinciale belangen worden geschaad met de voorgestelde ontwikkeling.

Waar de provincie wel tegen aanloopt is dat de gebiedsbescherming / stikstof nog niet is geregeld voor dit bedrijf en dus ook voor de aanleg voor deze voederplaats. Puur Terschelling heeft er voor gekozen om een afzonderlijke Wnb procedure te doorlopen (en daarmee geen Vvgb voor de voederplaats via de gemeente). De uitkomst van deze procedure is op dit moment nog niet helder en de provincie kan dus hierop niet anticiperen. De conclusie is dan ook dat er een vraagteken staat voor de ecologische uitvoerbaarheid van deze omgevingsvergunning.

De provincie gaat er dan ook vanuit dat de gemeente met het verlenen van de omgevingsvergunning voor de voederplaats, hier aandacht voor heeft. Voorgesteld wordt om bij het verlenen van de omgevingsvergunning een voorbehoud op te nemen, zolang geen duidelijkheid bestaat over de Wnb procedure.

Het is voor de provincie geen aanleiding tot het indienen van een zienswijze op de omgevingsvergunning omdat de Wnb zijn eigen juridisch instrumentarium heeft, maar het vormt wel een aandachtspunt welke de provincie graag mee wil geven. De provincie ziet dan ook graag de vastgestelde omgevingsvergunning tegemoet.

Reactie

Het bedrijf van aanvrager heeft een vergunning voor het houden van een aantal paarden. Die vergunning dateert van net na de aanwijzing tot Natura 2000 gebieden, zodat er geen sprake is van een overgangsrechtsituatie. Er is voor het bedrijf nooit een natuurvergunning verleend. De latere groei van het bedrijf is eveneens nooit in een nieuwe vergunning vastgelegd en daarvoor is ook nooit een natuurvergunning verleend. Zeer onlangs is het bedrijf er door bevoegde gezagen op gewezen dat deze vergunningen alsnog aangevraagd moeten worden. De aanvraag voor de voederplaats, die nu voor ligt, gaat uit van de huidige, feitelijke omvang van het bedrijf. De omvang van de voederplaats is op die nu bestaande omvang en het nu bestaande aantal paarden afgestemd.

Uit de discussie met de provincie is uiteindelijk gebleken dat de voerplaats geen significante effecten veroorzaakt op de natuurgebieden. De provincie heeft bevestigd dat er geen natuurvergunning nodig is. Op grond daarvan is besloten de procedure voor de natuurvergunning bij de provincie te beëindigen en de afweging aan te laten haken binnen deze omgevingsvergunning. Binnen het kader van deze omgevingsvergunning kan vervolgens worden geconstateerd dat de voerplaats geen onevenredige afbreuk doet en geen significant negatieve effecten veroorzaakt op de omliggende natuurgebieden. Vanuit de reactie van de provincie is er inmiddels geen noodzaak meer om in de vergunning een relatie te leggen met de stopgezette procedure bij de provincie.

Resumé

Naar aanleiding van de ingebrachte zienswijzen en de gesprekken die er met reclamanten en initiatiefnemers zijn gevoerd en hetgeen in die gesprekken is ingebracht, zijn medewerkers van de gemeente ter plaatse wezen kijken en hebben met alle partijen ter plaatse gesproken. Hetgeen daar mondeling nog binnen het kader van de zienswijzen is ingebracht is meegenomen en meegewogen in de reactie op de zienswijzen. Een en ander is onder de zienswijzen terug te lezen.

Om te kunnen voldoen aan de wens van initiatiefnemers om een verharde voerplaats te realiseren in de landerijen waar de paarden worden beweide, maar tegelijkertijd rekening te houden met de belangen van omwonenden en te proberen vanuit het bestaande gebruik de overlast tot een minimum te beperken, zijn er enkele aanpassingen nodig aan de vergunningsaanvraag en wordt er ook een tweetal voorwaarden gesteld. Het gaat om het volgende.

- Een verdiepte ligging, waarbij de noordzijde van de voederplaats aan de bovenkant gelijk komt te liggen met het maaiveldniveau en aanpassing van de tekst waarbij een relatie met de weg is gelegd.
- Het afzetten van een deel van het perceel om de gronden te laten herstellen en de overlast voor omwonenden te verminderen en de mogelijke aantasting van hun gezondheid te verminderen.

Voorstel

In te stemmen met de Reactienota zoals die hier voor ligt.

===